
сангвінік, була застосована експрес версія тестової анкети за методикою Ч.Д. Спілберга, Ю.Л. Ханіна.

Експериментальні дослідження проводилися у звичайний день, тобто за два місяця до екзаменів, за тридцять хвилин до екзамену та через тридцять хвилин після екзамену. Спостерігалися відмінності, що враховувалися при порівнянні студентів, що навчаються сангвінічного типу темпераменту зі студентами флегматичного типу у звичайний день, до екзамену та після екзамену. У результаті проведеного дослідження було виявлено такі зміни: порівняння показників сангвінічного типу темпераменту та холеричного типу у звичайний день показав суттєву різницю; у порівнянні зі звичайним днем перед екзаменом рівень ситуативної збудливості у сангвініків значно збільшився; порівняльний аналіз показників звичайного дня з даними після екзамену показав, що різниця у рівні ситуативної збудливості у сангвінів є досить суттєвою.

Визначення психофізіологічних (ситуативних та індивідуально-образних) показників у тих хто навчається в залежності від різного типу темпераменту вищої нервової діяльності під час емоційного напруження екзаменаційного процесу пропонується використовувати при їх професійному виборі (зокрема, серед професій, що пов'язані з високим нервово-психічним напруження). Також пропонується використовувати даний метод в якості прогнозу під час підбору кадрів інших професій у відповідності до запропонованих результатів.

ІМУНОГІСТОХІМІЧНИЙ АНАЛІЗ ЕКСПРЕСІЇ КАТЕПСИНУ К ТА ОСТЕОПОНТИНУ КЛІТИННИМИ ЕЛЕМЕНТАМИ КІСТКОВОЇ ТКАНИНИ РЕГЕНЕРАТУ В УМОВАХ ВПЛИВУ ПРОТИПУХЛИННИХ ХІМІОПРЕПАРАТІВ

Рябенко Т. В., Кореньков О. В., Понирко А. О., Теслик Т. П., Гула В. І.

Медичний інститут Сумського державного університету (м. Суми)

У пацієнтів з онкологічними захворюваннями відмічається високій відсоток виникнення переломів кісток, обумовлений розвитком порушень кісткового метаболізму у вигляді метастатичного ураження кісток, остеопорозу та виникнення патологічних переломів. У зв'язку з необхідністю призначення тривалих курсів протипухлинних хіміопрепаратів для лікування раку загоєння переломів у таких пацієнтів часто відбувається на фоні застосування цитотоксичної терапії. Тому метою нашого дослідження було вивчення активності маркерів резорбції та кісткоутворення в ділянці кісткового регенерату в умовах впливу протипухлинних хіміопрепаратів. Дослідження було прове-

дене на лабораторних щурах, яким наносився дірчастий дефект діаметром 2 мм в ділянці середньої третини діафізу стегнової кістки. Тварини були поділені на контрольну, а також три експериментальні групи, яким після нанесення травми вводили внутрішньоочеревинно протипухлинні хіміопрепарати: I – доксорубіцин (60 мг/м²), II – 5-фторурацил (600 мг/м²), III – метотрексат (40 мг/м²). Через кожну 21-у добу тваринам експериментальних груп повторювали введення відповідного хіміопрепарату на протязі усього експерименту. На 15-ту, 30-ту, 45-ту, 60-ту добу після травми тварин виводили з експерименту. Застосовуючи імуногістохімічне дослідження визначали експресію катепсину К та остеопонтину клітинними елементами регенерату. Було встановлено, що протипухлинні хіміопрепарати посилюють експресію катепсину К в ділянці кісткового регенерату: доксорубіцин – на 25,72% ($p < 0,005$), 5-фторурацилу – на 17,64% ($p < 0,005$), метотрексат – на 22,76% ($p < 0,005$) у порівнянні з контрольною групою на 60-ту добу експерименту. Поряд із цим, протипухлинні хіміопрепарати викликали зниження активності остеопонтину в кістковому регенераті: доксорубіцин – на 20,62% ($p < 0,005$), 5-фторурацилу – на 18,87% ($p < 0,005$) та метотрексат – на 21,89% ($p < 0,005$) у порівнянні з контролем на 60-ту добу після травми. Найбільш виражений негативний вплив на формування кісткової мозолі відмічався при застосуванні метотрексату та доксорубіцину. Призначення протипухлинних хіміопрепаратів призводить до посилення процесів резорбції в кістковому регенераті внаслідок активації остеокластогенезу та зниження функціональної активності остеобластів, що сповільнює мінералізацію в ділянці перелому.

ЕПОНІМИ У МЕДИЧНІЙ БІОЛОГІЇ

*Рябушко О. Б., Єрошенко Г. А., Клепець О. В., Ваценко А. В.,
Улановська-Циба Н. А., Передерій Н. О.*

Полтавський державний медичний університет (м. Полтава)

Одним з важливих завдань вищих медичних навчальних закладів є створення сучасної та досконалої матеріально-технічної освітньої бази, яка б дозволила готувати висококваліфікованих та конкурентоспроможних фахівців-медиків. Медична біологія, як навчальна дисципліна, спрямована на формування у майбутнього медика сучасного наукового світогляду і сприяє у подальшому втіленню досягнень інших фундаментальних дисциплін у практичні галузі медицини. При вивченні медичної біології здобувачі освіти повинні засвоїти не тільки термінологію природничих наук, але й значну кількість нових для них, складних медичних термінів. Серед медичних термінів часто зустрічаються епонімічні клінічні терміни, в яких відображені імена